

ПОЗОРИЩЕ III.

Голосъ и Курирь.

Голосъ. Добръ дошелъ, какво свърши въ Лионъ, намѣрили Графа и донесели ми писмо отъ него?

Курирь. *(Поклонява се)*. Азъ съмъ, милостивый господине, извършилъ вашѣ-тѣ заповѣсть, и донесълъ съмъ ви писмо отъ господинъ Графа *(предава писмо-то поклонява се и отива)*.

Голосъ. *(Распечатва писмо-то и прочита го тайно)*. Е, моя Графинце, сега слувай за цѣло, че съмъ ти истинѣ казалъ, какъ ще дочекашъ юще по голѣмо зло *(отива, соба та се промѣнява въ тъмницѣ, въ коя-то сѣби Геновева и държи дете въ обятия-та си)*.

ПОЗОРИЩЕ. IV.

ГЕЛОВЕВА И ДЕТЕ-ТО

Графинца-та. *(Става и хуртува на дете-то)* О въ злюблезно мое чедо! зерь въ тѣзи тъмнѣ тъмницѣ да видишь първый свѣтъ; *(преграца го)*. О дойди къмъ мое-то сърце, да та стопли майка-ти, — ахъ! — окаянна-та ти майка нема никаквы целены да та повіе, нито топлѣ водицѣ да та окъпи, нито може да добіе топлѣ чорбицѣ, за да подкрѣпи болнѣ-тѣ си утробѣ; ахъ! какъ ще та закрѣми тѣ болна и измождена? Въ тѣзи ужаснѣ тъмницѣ, нигдѣ нема сухо мѣсто, гдѣ бы могла да та смѣсти — се самъ твърдъ и студенъ камакъ, а отъ сводѣ, тѣ капѣтъ капки: и овлажавать мѣсто-то — О